

Enskild motion

Motion till riksdagen 2017/18:3054

av **Olle Felten och Per Ramhorn (båda SD)**

Vård på lika villkor för hela befolkningen – likvärdiga patientavgifter

---

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att fastställa principen att jämlika patientavgifter, för en viss vårdåtgärd, för samhällsbetald vård ska gälla för hela landet, oavsett sjukvårdshuvudman, och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Hälso- och sjukvårdslagens (1982:763) 2§ föreskriver att: ”2 § Målet för hälso- och sjukvården är en god hälsa och en vård på lika villkor för hela befolkningen. Vården skall ges med respekt för alla människors lika värde och för den enskilda människans värdighet. Den som har det största behovet av hälso- och sjukvård skall ges företräde till vården. Lag (1997:142).”

En väsentlig fråga för att vården skall kunna betraktas som likvärdig, är att kostnaderna för olika vårdinsatser på olika nivåer är likvärdiga över hela landet. Så är inte fallet idag, utan det förekommer en mängd olika regler med radikalt olika innehåll i de olika landstingen/regionerna som gör att de ekonomiska förutsättningarna för att få tillgång till vården divergerar på ett oacceptabelt sätt, beroende på vilket landsting/region en person tillhör.

SKL redovisar varje år en sammanställning med de olika patientavgiftsnivåer för olika tillämpningar som förekommer inom den samhällsbetalda sjukvårdens olika områden på sin sida. Av denna framgår det att det finns en uppsjö av olika avgifter för samma eller likartade vårdinsatser. Olika principer och förutsättningar om vartannat skapar stora skillnader i kostnaderna för patienter, beroende på vilket landsting man råkar vara mantalsskriven i.

Detta är inte en acceptabel ordning, med utgångspunkt från Hälso- och sjukvårdslagens krav på ”vård på lika villkor för hela befolkningen”.

För närvarande ligger beslutskompetensen för patientavgifter i vården på landstingskommunal nivå. Vi menar att detta inte är lämpligt, med hänvisning till att man inte lyckas följa lagens riktlinjer om likvärdighet. Det finns därmed goda skäl att genom lagstiftning hjälpa landstingen att uppfylla Hälso- och sjukvårdslagens krav. Samtidigt bidrar en sådan lagstiftning till att möjliggöra påtagliga besparingar i landstingens / regionernas administration, vilket i sin tur innebär att resurser frigörs för ökade insatser inom själva vården.

Olle Felten (SD)

Per Ramhorn (SD)